

[Miljøministeren]

Her har udvalget fået en meget lang og klar redegørelse for, hvad offentlighedslovens bestemmelser betyder, og at det også har en betydning for dette område. Man skulle altså tro, at alle følte sig meget sikre på, at der virkelig her er tale om en forbedring af forhold, som man forhen var usikker på.

Jeg mener, det er meget vigtigt, hvis vi skal skabe forståelse og baggrund ude i befolkningen, og hvis vi skal skabe flertal her i folketinget – dette være sagt til fru Margrete Auken – at myndighederne ved administration af loven udviser den størst mulige forståelse for hensynet til åbenhed, og at åbenhed altid er et meget vigtigt element i miljølovsproblematikken. Dermed være ikke sagt, at alt skal serveres på en sådan måde, at det understreges og følges med grove ord og bemærkninger. Det undrer mig, at de, der vil kæmpe for miljøet, næsten altid – i hvert fald enkelte personer her i tinget – er villige til at understrege dette med de voldsomste ord, der ofte har en forurenende, floskelagtig karakter.

Jeg skal ikke gå ind på det ændringsforslag, som er stillet under nr. 20, for det betyder jo meget enkelt, at lovgivningsmagten skulle blande sig i Naturfredningsforeningens indre forhold, og dette er ikke rimeligt; det er også et svar til hr. Sønderby. Det ville i givet fald betyde, at ministeren skulle lave regler for, hvorledes Naturfredningsforeningen fandt frem til, at et flertal eller mindretal eller et kvalificeret flertal ude omkring i afdelingerne skulle eller kunne reagere.

Jeg er ikke enig i, at Forbrugerrådet skal udgå som klageberettiget, sådan som det er foreslået under ændringsforslag nr. 21. Forbrugerrådet varetager nogle generelle miljøhensyn og hører derfor hjemme i denne lov. Det vil være med til at skabe balance mellem erhvervsinteresserne og miljøinteresserne.

Jeg har noteret mig betænkningens ord om, at udvalgsarbejdet har været meget omfattende og meget dybtborende, og man skulle jo også mene, at det var tilstrækkeligt med 180 spørgsmål, der er besvaret, og jeg tror, det er 15 samråd, hvori fru Margrete Auken jo ikke var med til de afgørende beslutninger – jeg ved ikke, om det var, fordi fru Margrete Auken var syg – men der kom mange interessante muligheder og kommentarer frem, der gav udvalget mulighed for at tage stilling

til lovforslaget. Fru Margrete Auken manglede den dag, men jeg skal jo ikke blande mig i, hvorledes udvalget virker.

Det lyder voldsomt flot, når fru Margrete Auken kan sige, at det er noget fnidderfnadder med nogle enkelte forbedringer af loven. Hvad er det, der er fnidderfnadder? Det er, at miljøorganisationerne får klageret, og det betyder, at miljøorganisationerne får et meget bedre udgangspunkt for deres arbejde for at beskytte miljøet. Jeg vil gerne sige tak til mange af dem for deres indsats i årenes løb; de kan nu gå ind i væsentlige sager, hvad de ikke kunne førhen. Med den brede opbakning, der er bag disse organisationer, må synspunkterne fra organisationerne også få en betydelig vægt. Det, fru Margrete Auken kaldte fnidderfnadder, var altså, at vi gav disse organisationer en klageret.

Vi styrker også miljøorganisationernes stilling i forhold til miljøankenævnet, og det samme gælder erhvervsfiskerne; det betegnedes fru Margrete Auken også som fnidderfnadder. Jeg tror nu, man skulle spørge erhvervsfiskerne, hvorledes de føler det.

Vi indfører et helt nyt system for affaldsplanlægning, hvor genindvinding og genbrug kommer frem i meget højere grad, end det har haft mulighed for førhen. Det vil i virkeligheden sige, at miljøloven, således som fru Yvonne Herløv Andersen sagde det, stadig må ajourføres og stadig må rette sig efter de områder ude i samfundet, som der er mulighed for at gøre noget ved.

Jeg mener, det er meget forkert og direkte forvrængende at sige, at lovforslaget indeholder forringelser. En decentralisering og en forenkling i f.eks. ankeretten er ikke noget, der går ud over miljøet, men det er noget, der måske i højere grad giver os mulighed for at administrere de alvorlige ting, så de ikke drukner i alle mulige fnidderfnadderforhold, som der også herinde er nogen der gerne vil fremdrage.

Loven bliver altså lettere at administrere. Skulle det være et minus ved en lov?

Klagemulighederne vedrørende spildevandsplaner, som jo egentlig ikke har noget med miljøet at gøre, har vi også behandlet. Selvfølgelig har jeg modtaget en masse klager i årenes løb, men meget få, der er begrundet i miljøhensyn; det er det, der er det forbløffende ved det. Forbrugerne klager, fordi det er for dyrt at få kloakeret, og det